

BRUZZ | LOS VAN DE TIJD

© SASKIA VANDERSTICHELE

Ik wou iets goeds doen voor de wereld

Charles-Antoine Bodson, sociaal ondernemer

BRUZZ | LOS VAN DE TIJD

Ik heb als kind altijd de juiste waarden meegerekregen van mijn ouders. Ik voelde veel druk op mijn schouders, want mijn vader, Philippe Bodson, was een belangrijke figuur in de bedrijfswereld (Philippe baron Bodson was onder meer gedelegeerd bestuurder en directeur-generaal van Glaverbel en senator voor MR, red.). Mijn jeugd was nogal onstuimig. Ik was echt een enfant terrible, dat kan je wel zeggen (*lacht*). Door mijn rebels karakter had ik veel problemen met mijn ouders, vooral met mijn vader. Ik ging vaak stiekem uit en experimenteerde met allerhande drugs. Op een bepaald moment heb ik zelfs drie maanden in een coma gelegen na een auto-ongeluk toen ik samen met een vriend terugkwam van een club.

Maar het was ook een mooie tijd hoor: mijn vader is een echte trekfanaat. Samen met mijn ouders en mijn oudere zus Olivia gingen we vaak trekken, een beetje overal ter wereld. Ik speelde ook veel hockey, ik haalde heel even zelfs het Belgische nationale team.

Mijn bachelor in Marketing heb ik nooit behaald. Ik begon met Bongo (de cadeaubon, red.), een start-up met twee Antwerpenaren en een Fransman. Met Bongo heb ik geleerd hoe een bedrijf op te starten en een visie te ontwikkelen. Het werd snel een succesverhaal. Ik werkte dag en nacht: ik heb daar het klappen van de zweep geleerd. Overwerkt, dik en gestrest besliste ik er na vijf jaar de brui aan te geven. De relatie met mijn vrouw had op dat moment ook een dieptepunt bereikt.

Ik verkocht mijn aandelen en begon een kunstcollectie. Ook dat gaf mij geen voldoening, ik wou iets goeds doen voor de wereld. Dankzij wat inspirerende mensen in mijn entourage stortte ik mij volledig op

sociaal ondernemen. Ik doneerde 100.000 euro aan een Cambodjaans project voor scholing en een skatepark in Phnom Penh. Toen ik de opening bijwoonde en het geluk van de bewoners rondom mij zag, was ik verkocht. Vanaf dat moment wou ik niets anders meer doen. Ik had een vermoeden dat bekende kunst verkopen op skateboards een schot in de roos kon worden en met The Skateroom is dat is nu ook gebleken.

Mijn familie komt uit Brussel en ik heb hier altijd geleefd. Mijn kinderen gaan hier naar school. Ik hou van de Brusselse, simpele manier van denken en de vriendelijkheid van de stadsbewoners. Zo'n vriendelijkheid kom je in weinig andere hoofdsteden tegen. Wat ik ongelooflijk jammer vind, is dat ik mijn liefde voor deze stad niet kan tonen met een project. Ik denk dat een skatepark ergens in Brussel, versierd met kunstwerken van bekende artiesten over de hele wereld, de stad nog meer kan samenbrengen. Ik heb een half miljoen euro vrijgemaakt voor zo'n project, maar de politici willen er niet van horen. Waarom weet ik niet. Ik heb met Philippe Close en Pascal Smet gesproken. Die laatste hield mij wat te lang aan het lijntje. Ik had er genoeg van. Beschouw dit dus als een oproep: als het Gewest of een gemeente met ons wil samenwerken om een sociaal project te realiseren, ontvangen we hen met open armen. Wij financieren alles.

Mijn grootste Brusselse ergernis? Niet moeilijk, het verkeer. Voor de rest is Brussel een prachtige stad. Ik laat me zelfs met plezier uitlachen door de Fransen in Parijs die spotten met mijn accent. Ik ben er trots op. Zondagochtend kun je me vinden op de Vossenmarkt met mijn kinderen, pistolet in de hand. Kan het Brusselser (*lacht*)? — STEVEN GRUMIAU

Charles-Antoine Bodson (44)

verkoopt skateboards met daarop kunst van bekende artiesten. De decks van zijn sociale onderneming The Skateroom zijn wereldwijd in trek. Na zijn succesverhaal als oprichter van Bongo maakte hij een radicale ommekeer en stortte hij zich op sociaal ondernemen. Bodson woont in Ukkel samen met zijn vrouw en twee kinderen.

“Mensen zijn bang om zich te laten verzorgen omdat ze zo in de schijnwerpers komen te staan”

ELLEN DE LEENER
SAMENLEVINGSOOPBOUW BRUSSEL

Aleidis Devillé wijst op het feit dat sans-papiers soms ook gebruikmaken van een kaart van de mutualiteit die ze in een eerdere periode van tijdelijk verblijf hebben gekregen. “Zelfs als ze dat verblijfsstatuut verliezen, raden sommige sociaal assistenten aan om de premie voor het ziekenfonds door te blijven betalen. Die controleren zelden of iemand nog altijd recht heeft op steun, en zo krijgen sans-papiers toch toegang tot zorg,” zegt Devillé.

ISOLATIE

Een groeiende focus op identiteitscontroles in steeds meer domeinen van het dagelijks leven leidt er bovendien toe dat sans-papiers steeds meer geïsoleerd raken van de buitenwereld. Onlangs voerden zelfs heel wat zwembaden een verplichte identiteitscontrole in.

Het enige wat we kunnen doen om onze gedachten te verzetten, is wandelen,” reageert Youssef. “Voor

het overige heb je papieren of geld nodig.” Ook Fatima’s zoon Az El Arab draagt daar de gevolgen van. “Sinds ik niet meer naar school ga, ken ik niemand meer. Ik heb geen vrienden.”

Die isolatie draagt volgens De Leener bij aan de negatieve beeldvorming van mensen zonder papieren. “Die beeldvorming is een politieke keuze, het is een strategische zet om migratie te ontraden,” zegt ze. “Er zijn op dit moment zo goed als geen legale toegangswegen, waardoor je mensen in de illegaliteit dwingt.”

Ondanks de uitzichtloosheid blijft Fatima hopen. Wanneer we afscheid nemen, vraagt ze of haar verhaal publiceren iets teweeg zal brengen. “Lezen politici je krant? Zullen ze ons helpen? Kan je aan iedereen vertellen dat wij geen criminelen zijn?”

Om privacyredenen zijn enkele namen in dit artikel gewijzigd.

Week van de Mobiliteit Adem anders!

EUROPESE MOBILITEITS WEEK
16 > 22.09
22.09 AUTOLOZE ZONDAG!

be mobilmix
be.brussels

#mobilmix
www.mobilmix.brussels

